

skæftiger sig med dette Spørgsmaal, er Lov af 22. April 1904 om Navneforandring. Denne udtaler nemlig i § 5, at »den fraskilte Hustru, som vil genoptage det hende som ugift tilkommende Slægtnavn, har Ret til at faa et Bevis i saa Henseende udfærdiget af Øvrigheden«. At der ikke i denne Bestemmelse er slaaet fast, at hun uden et saadant Bevis ikke har Ret til at bruge sit Pigenavn, fremgaar aldeles klart af Forhandlingerne paa Rigsdagen. Det af Regeringen forelagte Lovudkast havde nemlig den Affattelse, at den fraskilte Hustru har Ret til at faa det i saa Henseende *fornødne* Bevis udfærdiget, men Ordføreren i Folketinget, nuværende Justitsminister Høgsbro, fik, netop for at man ikke paa Ordet »fornødne« skulde støtte en Pligt for Hustruen til at bære Mandens Navn, dette slettet, ligesom han under Forhandlingerne udtalte, at under Sagens tidligere Behandling i Rigsdagen var »den daværende Justitsminister Rump og den senere Justitsminister Goos ganske enige med os i, at en saadan Ret tilkommer den fraskilte Hustru.«

En Højesteretsdom af 28. Maj 1879 udtaler, at en gift Kvinde ikke havde gjort sig skyldig i Falsk ved at underskrive nogle Kontrakter med sit Pigenavn, »hvor-til hun i og for sig ikke kunde være uberegtiget«.

Med Højesterets forsigtige Udtrykssmaade kan man sikkert gaa ud fra, at Meningen med Dommen ogsaa er den at slaa fast, at en Hustru har Ret til at bruge sit Pigenavn. At bære Mandens Navn er en Skik — eller rettere en Uskik, som først den nyere Tid har set opstaa. Ude paa Landet er der adskillige Steder, hvor Brugen endnu ikke er trængt igennem, og det gælder om allerede nu at raabe Vagt i Gevær, forinden Skikken bliver til en almindelig Sædvane og derigennem gaar over i Lovgivningen.

Kjøbenhavn, Januar 1909.

A. Munch-Petersen.

Til

Redaktionen af »Kvinden og Samfundet«.

Turde jeg i Anledning af Angrebene paa mit Foredrag, »det erotiske Problem« i Deres ærede Blad udbede mig Plads for følgende Bemærkning:

Jeg har ikke set mig i Stand til at indlade mig paa nogen Diskussion med mine

Modstandere. Indlægene har nemlig haft den væsentlige Mangel, at Forfatterne enten ikke har forstaaet, hvad jeg har sagt eller — som f. Eks. Gyrithe Lemcke i »Politiken« — skriver mod mig uden at have læst eller hørt, hvad de angriber.

Derfor har jeg som et foreløbigt Svar besluttet at offentliggøre mine Foredrag. Naar disse om kort Tid foreligger, vil der findes et Udgangspunkt til Bedømmelse af, hvad jeg har sagt eller ikke sagt.

Jeg tillader mig endvidere at oplyse, at de tyske, frisindede Kvinder har fundet det tidssvarende og ikke »uheldigt« at optage min Artikel om »det erotiske Problem« i det af Dr. phil. Helene Stöcker redigerede »Publikationsorgan des Bundes für Mutterschutz«. »Die neue Generation« for Nov. 1908. *Aage Madelung.*

Redaktionen anser herved Diskussionen for sluttet.

Fra Kredsene.

København.

Torsdag d. 7. ds. afholdt Københavnskredsen sin Nytaarsfest for Medlemmer med Gæster i Grundtvigs Hus' store Hal.

For den talrige Forsamling oplæste Prof. Emil Poulsen og Frue Bjørnstjerne Bjørnsons »en handske«. For Oplæsningen, der fulgtes med spændt Opmærksomhed, takkedes af Forsamlingen med et begejstret Bifald. Bagefter fandt en fornøjelig og festlig Fællesspisning Sted, ved hvilken Lejlighed der holdtes forskellige Taler; navnlig bragtes der Prof. og Fru Poulsen en varm Tak.

Møder.

Kertemindekredsen

afholder Møde med Generalforsamling Tirsdag den 2. Februar paa Højskolehjemmet i Kerteminde.

Foreningsmeddelelser.

»Kvinden og Samfundets« Adresse er:

Dansk Kvindesamfunds Hovedkontor, Nørregade 33 St., København K. Tlf. Byen 2330 x.

Ansvarshavende Redaktør:

Fru **ESTHER CARSTENSEN.**